

Abstrakt

Vycházejí z přesvědčení o nutnosti ohlédnutí se zpět v „dobách překotných reforem“ představují určitý typ učitele obecné školy v druhé polovině 19. století, v době ve školství přelomové právě v důsledku nových školských zákonů (Hasnerovy reformy). S pomocí Bourdieovy teorie kapitálu sledují jednotlivé aspekty života vybraného učitele s cílem zjistit, v čem spočíval klíč jeho „úspěchu“ a zda obraz, který okolo něj vznikl, se blíží skutečnosti.

Řídící učitel v Chrasti, Vincenc Paulus (1840–1913), osvětový pracovník, amatérský historik a archivář, organizátor příprav na národopisnou výstavu, zakladatel místního muzea, aktivní funkcionář učitelského spolku Budeč chrudimská a člen obecního výboru naplňoval, zdá se, dobové představy o veřejně a především kulturně a osvětově činném učiteli, jenž vykonává všechny práce nezištně a s nadšením myslíce přitom především na prospěch učitelstva, svých žáků, místních občanů, obce, národa, státu a církve.

Přesvědčen o důležitosti svého poslání snáší případné „ústrky“ s trpělivostí a vírou v budoucí ocenění, dbající, aby zbytečnými konflikty nepřišlo vniveč jeho dílo nejdůležitější – vzdělávací. Ačkoli se jeho jednání může jevit jako konformní, jednalo se spíše o „strategii“, která mu nakonec zajistila úctu i dobré společenské postavení.